

45 Chryścianizacja Polski

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- przybliżenie okoliczności i znaczenia chrztu Polski i działalności św. Wojciecha;
- ukazanie roli Kościoła w życiu społecznym i politycznym narodu polskiego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- potrafi opowiedzieć o chrzcie Polski i wskazać osoby, które przyczyniły się do chryścianizacji kraju;
- wymienia najważniejsze wydarzenia i aspekty posługi św. Wojciecha;
- na podstawie wiadomości z lekcji historii i religii omawia znaczenie chrztu Polski dla życia społecznego i politycznego;
- dostrzega znaczenie obecności Chrystusa we własnym życiu i okazuje wdzięczność osobom, które zatroszczyły się o jego wiarę.

Pojęcia, postaci:

Mieszko i Dąbrówka, biskup Jordan, biskupstwo misyjne, diecezja, metropolia, zjazd gnieźnieński, św. Wojciech.

Wartości:

Chrystus kluczem do zrozumienia losu człowieka, Kościół jako pośrednik niosący narodowi Chrystusa, szacunek dla osiągnięć chryścianizacji Polski.

1

propozycja realizacji

1. Przypomnienie wiadomości z poprzedniej lekcji, ze szczególnym uwzględnieniem roli Kościoła w życiu społecznym i politycznym. W odniesieniu do przypomnianej wiedzy, nauczyciel zapowiada cel lekcji.
2. *Pytania do eksperta* – zależnie od możliwości, na lekcję przychodzi nauczyciel historii, który odpowiada na pytania zadawane przez uczniów (np. z sekcji *zastanów się* z podręcznika), bądź rolę eksperta (ekspertów) pełnią wybrani wcześniej i przygotowani do tego uczniowie. Eksperti wyjaśniają również, czym było biskupstwo misyjne, jakie znaczenie miał zjazd gnieźnieński itp. (można podsunąć takie pytania uczniom).

3. Uczniowie zapisują do zeszytu datę chrztu Polski oraz zjazdu gnieźnieńskiego i podpisują wydarzenie. Nauczyciel rozdaje konturowe mapki Polski z czasów Mieszka (z *materiałów do wykorzystania*). Uczniowie podpisują zaznaczone miejscowości i rok, w którym założono w nich biskupstwo misyjne, metropolię lub diecezję.
4. Nauczyciel zapoznaje uczniów z życiem i działalnością św. Wojciecha (lub poleca przeczytanie z podręcznika notatki z sekcji *Poszli za Chrystusem*). Podkreśla wypełnienie się w posłudze św. Wojciecha nauki Jezusa z J 12, 24: *Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo. Ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity.*
5. Krótka dyskusja podsumowująca znaczenie chrztu Polski (na podstawie dotychczasowej wiedzy uczniów, wiadomości z lekcji i tekstu H. Łuczaka z podręcznika ucznia).
6. Zapis w zeszycie wniosków z dyskusji (mogą być w punktach).

inna propozycja pracy na lekcji

Na podstawie wiadomości z lekcji historii uczniowie odtwarzają rzeczywistość plemion polskich przed chrztem (wierzenia, obyczaje, sytuacja polityczna). Następnie nauczyciel krótko omawia misję biskupa Jordana i wprowadza w życie św. Wojciecha, patrona Polski. Można przy tym posłużyć się obrazami, muzyką i filmem lub prezentacją multimedialną.

Modlitwa:

Boże, Ty umocniłeś nasz naród w wyznawaniu Twego imienia przez nauczanie i chwalebne męczeństwo świętego Wojciecha, biskupa; spraw, prosimy, aby ten, który na ziemi głosił naszym przodkom wiarę, wstawał się za nami w niebie. Amen.

praca domowa

Polecenia z podręcznika ucznia lub pisemne streszczenie nauki św. Jana Pawła II na temat znaczenia chrztu Polski i posługi św. Wojciecha, na podstawie fragmentów papieskich homilii: z Warszawy, zamieszczonego w podręczniku ucznia, oraz z Sopotu, skopiowanego z materiałów do wykorzystania lub odnalezionego przez uczniów samodzielnie np. w internecie.

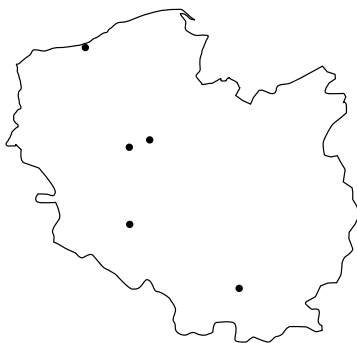
Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ historia – chrystianizacja Polski, misja św. Wojciecha, zjazd gnieźnieński;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – konieczność oceny moralnej działań politycznych;

- ✓ geografia – regiony geograficzne Polski – obszary związane z działalnością św. Wojciecha;
- ✓ plastyka – św. Wojciech w malarstwie, konfesja św. Wojciecha w katedrze gnieźnieńskiej.

materiały do wykorzystania

Nauczanie Kościoła

Dziękujemy ci, święty męczenniku, dziękujemy ci święty Wojciechu, za przykład świętości, za to, że nauczyłeś nas swoim życiem, co oznaczają słowa „dla mnie żyć – to Chrystus, a umrzeć – to zysk”. Dziękujemy ci za tysiąclecie wiary i życia chrześcijańskiego w Polsce, a także w całej Europie środkowej.

Wiele się na polskiej ziemi zmieniło i zmienia. Mijają stulecia, a Polska rośnie wśród zmiennych kolei losów, jak ten wielki dziejowy dąb, ze swoich zdrowych korzeni. Dziękujemy Bogu, Bożej Opatrzności za to, że milenijny proces tego wzrastania ubłogosławiła obecnością świętego Wojciecha i jego śmiercią męczeńską nad Bałtykiem. To jest wielkie dziedzictwo, z którym idziemy w przyszłość. Niech za sprawą Wojciecha i wszystkich polskich Patronów zgromadzonych wokół Bogarodzicy, owoce odkupienia trwają i utrwalają się wśród tych pokoleń, które idą. Niech ludzie trzeciego tysiąclecia podejmą misję przekazaną kiedyś, przed tysiącem lat, przez świętego Wojciecha i niech ją z kolei przekazują coraz to nowym pokoleniom.

Oto ziarno pszeniczne, które padło w ziemię, w tę ziemię i przyniosło owoc stokrotny.

Jan Paweł II, *Homilia w Sopocie*, 5 VI 1999